

sagde: „Der kan ikke være Tale om Forlig eller om Enighed med Socialismen, men kun om Kamp. Derfor gælder det, at Højre og mange af dets nuværende politiske Modstandere maa, trods al Meningsforskjel i andre Henseender, finde hinanden til sælles og enig Modstand mod Socialismen.“ Man har i disse to Citater et godt og forstaaeligt Bevis paa, hvorledes den højtærede Minister ser paa Socialismen. Man kan derfor ikke vente stort fra den Side, som vil komme os til Gavn ved en ny Retsreform, og skulde disse politiske Modstandere, som den højtærede Minister den Gang kaldte paa i Kongens Have, være dem, som nu staa og ville opfordre Ministeren til at forelægge en ny Retsreform, saa er jeg bange for, at denne Kombination vil medføre noget meget ubehageligt for os. Den højtærede Minister har i Dag forbeholdt sig et forskelligt Standpunkt fra sit tidligere fremlagte Forslag; og jeg skal ikke nægte, at da jeg hørte dette, kom jeg til at tænke paa: Mon det ikke er et Gul, Ministeren har ladet aabent for at komme til at tugte os? Naar man har set, hvad den højtærede Minister har sagt ved politiske Møder, saa kommer man uvilkaarlig til at faa saadanne Tanker. Om det er saa, kan jeg naturligvis ikke have nogen begrundet Mening om, men i alt Fald har den ærede Minister godtgjort ved sine Udtalelser offentlig om Socialismen, at vi ikke fra den Side kunne vente noget godt.

Jeg skal nu henvende mig til de Herrer af denne Sal, som jeg mener ere dem, der ville komme til at slaa Hovedet paa Sømmet, dem, der komme til at være Ministerens Medhjælpere for at kunne faa gennemført denne omhandlede Reform, og jeg maa da sige, at skal man tage Hensyn til, hvad der foregik i forrige Rigsdagssamling, kan man ikke være meget veltilfreds, aldeles ikke! Hvis det skal gaa med det ny Retsreformforslag, som det gik med Alderdomsforsørgelsesforslaget, saa har jeg ikke nogen Tillid til det. Derfor skal det komme herved paa Folketingets Bord færdigt og færdigt, lavet bag Folketingshalens Ryg, om man kan kalde det saa, uden at vi kunne faa nogen som helst Indflydelse paa det, uden at anderledes tænkende kunne komme til at gøre deres Indflydelse gældende, saa er jeg ikke meget tilbøjelig til at stemme for dette Forslag, aldeles ikke! Det ville vi sikkert ikke kunne være tjente med; det er min fulde Overbevisning, at vi ved at stemme for det Forslag, der foreligger i Dag, vilde begaa en Dumhed, som der jo i Dag har været saa megen Tale om, at Venstre har begaaet. Det kan være, at de ikke ville vælge samme Vej for det

ny Retsforslag som for Alderdomsforsørgelsesforslaget; men jeg siger kun, at hvis de gøre det, vilde jeg beklage, om jeg havde stemt for det foreliggende Forslag. Vil man se, hvorledes — maa man kalde det Moderationspressens Hovedorgan — „Morgenbladet“ i den senere Tid er optraadt overfor Socialdemokratiet, kunne vi slet ikke vente noget godt fra den Side. Jeg har beklaget det i overordentlig Grad, at et Blad som „Morgenbladet“, der dog har staaet som et demokratisk Blad

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem maa ikke her omtale, hvad der fremkommer i Blade, paa den Maade, han gør.

Svrdum: Jeg har kun udtalt, at jeg beklager, hvad der var fremkommet deri, det synes jeg var en temmelig mild Udtalelse. Jeg skal gerne lade det ligge, men maaske maa jeg dog gøre den Bemærkning, at det kan ikke være andet end beklageligt, at et demokratisk Blad er behjælpeligt med at fremdrage Fortolkninger af vor Straffelov paa en Maade, som aldrig tidligere har været fulgt. Det er kun dette, jeg har beklaget. Det kan ikke nægtes, at det omhandlede Blad har været inde i den Retning. Et andet Blad her i København

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem har vist ikke forstaaet mine Ytringer. Min Mening var, at en Smødegaaelse af Artikler i Bladene maa ske andre Steder end her.

Svrdum: Jeg skal heller ikke imødegaa det, men kun omtale det. Et andet Blad havde taget Ordet i Pressen for at anthede, at der maatte ny Straffelove til, for at man for Alvor kunde tugte vore Foreninger og naa vore Foreningsklasser. Det var dette, som dette Blad, som jeg nys omtalte, underrettede vedkommende Højreblad om, ikke behøvedes. Vor Straffelov var udmærket god dertil, og det er det, jeg beklager, at vor demokratiske Presse er gaaet i den Retning.

Altsaa efter disse Undersøgelser, jeg har gjort, og det Resultat, jeg har opnaaet i den Retning, er der ikke nogen stor Tilbøjelighed hos mig og Meningsfæller til at stemme for det Forslag, som foreligger til Behandling. Der er sagt, at Forslaget er kemist rensset, og jeg siger ja dertil; saaledes ser Sagen ud for mig, men der er stillet et Vdringsforslag af et æret Medlem, der gaar ud paa, at Rævnningerne skulde udtages af Grundlisterne paa demokratisk Maade.